

Abstrakt

Při pohledu na kritickou literaturu týkající se programů rodinného plánování v rozvojové politice mnozí autoři tvrdí, že kontrola populace není věcí minulosti, ale zůstává přítomna v současném diskurzu a politice týkající se populace. Práce identifikuje hlavní obavy, spojené s populačním růstem, a zkoumá politiku a způsob alokace finančních prostředků na programy rodinného plánování Spojenými státy v období 2010-2020. Na panelových datech týkajících se rozvojových zemí prostřednictvím OLS a metody odhadu fixního efektu práce zkoumá, do jaké míry je alokace pomoci ve vybraném případě určena finanční situací přijímající země, bilaterálním obchodem s donorskou zemí, politickou stabilitou příjemce, mateřskou úmrtností a tlakem na vodní zdroje, který byl zvolen jako ukazatel zhoršování životního prostředí. Práce nachází důkaz pro vliv zhoršování životního prostředí a obchodu s dárcem na přidělování podpory na plánování rodičovství, nikoliv však vliv mateřské úmrtnosti, jejíž snížení je proklamováno jako jeden z hlavních cílů programů rodinného plánování. Závěry práce indikují převahu strategických úvah při přidělování zahraniční pomoci Spojenými státy a skrze programy rodinného plánování instrumentalizaci těl žen z globálního jihu pro strategické cíle.